

יוצא לאור על-ידי
צעירי אגודת חב"ד - המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

שיחת השבוע

העם מצפה לתגובה לא-מידתית

כל לולן יודע שאם שועל הצליח לחדור ללול ולטרוף תרנגולות, הוא ינסה לעשות זאת שוב. חובה שהמחבלים ישלמו מחיר איום ונורא

גיל-עד שער, נפתלי פרנקל, אייל יפרח

הדאגה לשלושת החטופים מפעמת בלב כל יהודי, כי אנחנו עם אחד

טיפת שלושת הצעירים, עם כל הכאב הכרוך בה, חשפה בבת אחת את היופי המופלא של עם ישראל. הדאגה לגורל החטופים פיעמה בכל לב יהודי. המונים מכל שכבות הציבור עזבו הכול והתאספו לשאת תפילה. הוויכוחים הסוערים הוזזו הצידה. ברגע נורא אחד חזרנו למה שהננו - עם אחד, שבתוכו פועם לב אחד.

מדברים הרבה על יצר המחלוקת האוכל בנו, וגם פרשת השבוע עוסקת בכך. אבל מתברר שהמצב הטבעי של עם ישראל הוא אחדות. לפעמים היצר מצליח לפעור בה סדקים, אולם טלטלה אחת מחזירה אותנו מיד למצב המקורי של אחדות וערבות הדדית.

כמה מרגש היה לשמוע את דברי בני משפחות החטופים. אלה אנשים ממקומות מגוונים, בעלי רקע שונה, אבל כולם מתנבאים בסגנון אחד: תודה לעם ישראל, הוסיפו להתפלל, אנחנו מרגישים את החיבוק שלכם. אצילות הנפש של המשפחות, שאין בפיהן שום טענה ושום ביקורת, אלא אהבה אינסופית - ממיסה כל לב.

הרתעה ולא התגוננות

למרבה הצער יש מי שדווקא בשעה קשה זו מחפשים אשמים, אבל במקום לחפש את המטבע במקום שבו אבד, הם מחפשים אותו תחת הפנס. נמצא האשם: הנסיעות בטרמפים. אם יורים על רכב, מיד יש אשם: העובדה שהרכב לא היה ממוגן. אם מחבלים חודרים ליישוב, האשמה תלויה באי בניית חומה סביבו.

זו, לדעתם, משמעות היותנו 'עם חופשי בארצנו' - להסתגר, להתגונן, להתבצר ולפחד. אויבנו יתהלכו בחופשיות בכל מקום, ואנחנו נקיף את עצמנו בגדרות תיל, במגדלי שמירה ובמאבטחים, ונפחד לטייל בארץ מולדתנו או לבקש טרמפ.

ברור שנדרשת זהירות וצריך גם מערכות התגוננות, אבל צורת המחשבה שמחפשת תמיד את התשובה בזירת ההתגוננות, במקום בהרתעה ובהתקפיות, היא מקור הבעיה. בפרשת השבוע

שעבר למדנו שאם יושבי הארץ מתגוררים ב'מבצרים', סימן שהם חלשים, ואילו כשהם 'במחנים' (בערים פתוחות, בלי חומה), זו הוכחה שהם חזקים וסומכים על כוחם.

בעלי אותה תפיסה גם טענו שאי אפשר לנצח את הטרור. אנחנו זוכרים את המקהלה הזאת בימי אוסלו המדממים, כמה היא לעגה לתביעה 'תנו לצה"ל לנצח'. והנה, ברגע שנתנו לכוחות הביטחון לעשות את העבודה, והם נכנסו לערי יהודה ושומרון במבצע 'חומת מגן' - הטרור הודבר כמעט לגמרי. אם עכשיו הוא מתחיל להרים את ראשו, זה רק מפני ששוב חוזרת אותה טעות של 'אופק מדיני' ושאר ההבלים.

חטיפה צפויה מראש

כשנכנענו לעסקת שליט היה ברור שהחטיפה הבאה היא שאלה של זמן. כל לולן יודע שאם שועל הצליח לחדור ללול ולטרוף תרנגולות, הוא ינסה לעשות זאת שוב. ההצלחה היא התמריץ החזק ביותר, ולדאבון הלב המחבלים הצליחו.

הדרך היחידה למנוע חטיפות היא להוכיח שזה לא מצליח, ולהפך, שהמחיר יהיה איום ונורא מבחינת המחבלים ושלוחיהם. ישראל צריכה להגיב בעוצמה אדירה - בדיוק ההפך מכל הטפות של 'דידינו' בעולם הקוראים לנו להגיב ב'מידתיות'. כאן נדרשת תגובה בכל הכוח, כזאת שתשאיר את כל המחבלים המומי הלב, מוכים ומרוסקים. וכן, אם החטיפה נועדה לשחרר מחבלים, הפרשה חייבת להסתיים ביותר מחבלים הכלואים מאחורי הסורגים.

יש חדש

עצרת העשרים

נשלמות ההכנות לעצרת הענק, שתהיה אי"ה בהיכל יד אליהו בתל-אביב, ביום חמישי, כ"ח בסיוון, לקראת יום ההילולא העשרים של הרבי מליובאוויטש, שיחול בג' בתמוז. אורח מיוחד בעצרת יהיה הרב משה פלר, שליח הרבי במינסוטה, ארה"ב, במשך חמישים שנה. יוקרנו מראות נדירים מהרבי, ויושרו ניגוני הרבי בפי טובי בעלי הזמר: ר' בני פרידמן, ר' מענדי ג'רופי, ר' יוני שלמה, ר' נמואל הרוש ור' שמחה פרידמן, בליווי התזמורת הסימפונית המנגנים. פתיחת השערים בשעה 6:30 בערב. כרטיסים בבתי חב"ד ובריכוזי חב"ד. פרטים במוקד חב"ד *3770.

תיקון קוראים

הוצאת מיר מגישה תיקון קוראים, שבו מופיע טעם אחד בתחילת כל פסוק, כדי להקל על הקורא לזכור את הקריאה בשעת הכנתה. כל הקריאות וההפטרות. טל' 03*6160061.

ח"ת ממוזער

מוצר חדש מחברת שלום מישראל יודאיקה - חומש, תהילים ותנאי בכרטיס מיקרופילם אחד, סגולה לשמירה והגנה. טל' 03*9606431 או באתר www.770.mn

זמני השבוע

ניו יורק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
8:12	8:54	7:57	7:49
צאת השבת	9:21	10:05	8:51

המולד: יום שישי, 6 בערב, 6 דקות ו12 חלקים
ראש חודש תמוז: ביום השבת קודש ולמחרתו ביום הראשון
פירקי אבות: פרק 1

315 בתי חב"ד לשיירותכם
***3770 מוקד חב"ד**

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 6084000
טל' 972*3*2770100 • פקס 972*3*9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

הנשים שמאחורי הקלעים

ולכן יש להשתמש בהן אך ורק על-פי רצונו של הקב"ה.

אם התורה קובעת שפלוגי צריך לשמש בתפקיד מסוים, ולא בתפקיד אחר, משמע שזו טובתו האמיתית וזה אושרו האמיתי, ואלו לדרוש גדולה לעצמו. אשתו של און הבינה שאם פועלים שלא לרצון ה', גם המעלות הגדולות נהפכות לרועץ, בבחינת "עושר שמור לבעליו לרעתו".

כוחה של אישה

מחלוקת קורח מלמדת עד כמה צריך להיזהר מהפיכת המעלות האישיות וההישגים האישיים למקור לגאווה. יהודי צריך לדעת שכל כישורונותיו והישגיו באים מכוחו של הקב"ה, ולכן אין מקום לתחושת גאווה.

ומסר נוסף העולה מן הדברים הוא כוחן הרב של נשות ישראל. בכוחה של כל אישה לבנות את ביתה בדרך של "חכמת נשים", על-פי חכמת התורה, ולהשפיע גם על סביבתה בכל ענייני הקדושה.

(תורת מנחם תשד"מ, כרך ג, עמ' 2007)

אמרת השבוע

תורה חיה

רבי צביהירש מזידיצ'וב נפגש פעם אחת עם הגאון רבי יעקב בורנשטיין, בעל 'ישועות יעקב'. שוחחו השניים בדברי התורה והגאון התפעל מאוד מגדולתו של רבי צביהירש. שאל הגאון: "אדם גדול כמוכם, הבקי בכל חדרי התורה, לשם מה אתם נוסעים אל החוזה מלובלין?"

נענה רבי צביהירש: "הרב מלמברג! בטוחני שאתם בקיאים במסכת עירובין ישר והפוך, אבל לו הייתם יודעים שבמקום כלשהו אפשר לראות 'מבוי העשוי כנדל' מקורי מימי קדם (עניין מסובך במסכת זו, שיש בו כמה וכמה שיטות), האם לא הייתם רוצים לראות זאת במו-עייניכם? ובכן, אני נוסע ללובלין כדי לראות תורה חיה, תורה שניתנת למישוש ממש".

פתגם חסידי

"מי שכובש את כעסו ואינו כועס גם כשיש מצב המצדיק כעס – התאפקות זו טובה מאלף תעניות" (רבי משה-לייב מסאסוב)

את תפקידו של משה? אלא שמחלוקת קורח ועדתו על משה רבנו נבעה ממידת הגאווה, והיא שגרמה לאשתו להסית אותו לחלוק על משה רבנו.

קורח היה בעל מעמד רם בעם ישראל. הוא היה בן שבט לוי המיוחס, ולכן ניתנו לו תפקידים בקודש, כפי שמשה רבנו עצמו אומר לו: "ויקרב אותך... לעבוד את עבודת משכן ה' ולעמוד לפני העדה לשרתם". המעלות האלה מילאו את אשתו תחושת גאווה, שגרמה לה להתאוות לעוד גדולה. כך קרה שקורח, ש"פיקח היה", פתח במחלוקת.

הטובה האמיתית

אולם אשתו של קורח שכחה שמעלותיו של בעלה ניתנו לו מאת הקב"ה, שהוא "הנותן לך כוח לעשות חיל", ולכן אין מקום לחוש תחושות של גאווה. את זאת ידעה אשתו של און בן-פלת. גם היא הכירה במעלותיו של בעלה, שהרי אם קורח לקחו לעמוד לצידו בראש המחלוקת על משה רבנו ודאי היו בו מעלות רבות. אולם אשתו של און הכירה שמעלותיו של בעלה ניתנו לו מאת הקב"ה,

בראש המחלוקת על משה רבנו ואהרון הכהן עמדו בתחילה קורח, דתן ואבירם ואון בן-פלת, אולם לבסוף און בן-פלת חזר בו ולא הצטרף לעדת קורח. חז"ל מגלים את המעורבות, מאחורי הקלעים, של נשותיהם: "היינו דכתיב 'חַכְמוֹת נָשִׁים בְּנִתָּה בִּיתָה' – זו אשתו של און בן-פלת, 'וְאִוֹלַת בְּיָדֶיהָ תִּהְרָסְנָו' – זו אשתו של קורח".

אשתו של קורח מכונה 'איוולת', מפני שבטיפשותה עודדה את בעלה לחלוק על משה רבנו. לעומת זה, אשתו של און בן-פלת מכונה 'חכמות נשים', מפני שבזכותה חזר בו און בן-פלת. אף שהיה מראשי המורדים במשה, ואף נשבע ללכת עם קורח, הצליחה אשתו למנוע ממנו את ההשתתפות במחלוקת והצילה אותו מהעונש שקיבלו חבריו. לולא פעילותה היה ממשיך במחלוקת ואובד עם קורח ועדתו.

שוחד הגאווה

ועדיין קשה להבין כיצד נפל קורח במלכות החטא. ודאי ידע ש"משה אמת ותורתו אמת", ואם כן כיצד העלה על דעתו לתבוע

מן המעיין

מחלוקת קורח | מאת הרב אליעזר ברוד

לקח מקח רע

"ויקח קורח בן יצהר בן קהת בן לוי" (במדבר טז, א). מהו "ויקח"? אמר ריש לקיש: שלקח מקח רע לעצמו.

(סנהדרין קטז, ד)

ייחוס מטעה

התורה מזכיר את הצדיקים יצהר, קהת ולוי, כדי להדגיש שבמחלוקת על משה סמך קורח על ייחוסו, כמו שסמך גם על 'אנשי השם' שחברו אליו.

(אור החיים)

שאיפה רצויה

אנשי עדת קורח ביקשו כהונה גדולה מתוך הכרה בגודל מעלתה. על כך השיב להם משה, שכוונתם ושאיפתם אכן רצויה היא, ולא עוד אלא שגם הוא שותף לרצון הזה, אבל בפועל אין לנו אלא כוהן גדול אחד וחלילה מלחלוק עליו.

(הרבי מליובאוויטש)

ריב לא להם

"ודתן ואבירם בני אליאב" (במדבר טז, א). דתן ואבירם הוזכרו בשמותיהם לגנאי יותר מכולם, מפני שנכנסו למחלוקת זו בלי שום סיבה. הלוא הם לא היו משבט לוי, ולא ניטלה מהם הכהונה, וגם לא ניטלה מהם העבודה, שהרי לא

היו בכורים, שנאמר (במדבר כו, ט) "ובני אליאב נמואל ודתן ואבירם", והם התערבו בריב לא להם.

(מנחה בלולה)

שטות ההתחכמות

"קורח שפיקח היה, מה ראה לשטות זו?" (רש"י). מהי השטות? הווי אומר שהרצון להיות פיקח ולהתחכם בדרכי ה' יתברך, זאת הייתה השטות שלו.

(רבי מאיר מפרמישין)

התנשאות לתועלת עצמית

"רב לכם בני לוי" (במדבר טז, ז). קורח ועדתו טענו שהתנשאותו של משה אינה לשם שמים ואין היא רוממות ההכרחית לצורך הנהגת העם, אלא זוהי גדולה וגאווה אישיות. על כך השיב להם משה: "רב לכם בני לוי", דרישתכם שלכם לגדלות ולשררה אינה לשם שמים, אלא לעצמכם, כדי להרבות את כבודכם.

(כתר שם טוב)

תקווה בשאול

"וירדו חיים שאולה" (במדבר טז, ל). גם אם שחטא והידרדר עד לשאול תחתית, עדיין חי הוא, וכל עוד האדם חי, בכוחו לעשות תשובה על חטאיו.

(היום יום)

פרחים של פיקוח נפש

רבי אריה לוי, שנודע בכינויו 'רב האסירים', העיף מבט בשעונו. 'הגיע הזמן', אמר לעצמו. הוא לבש את מעילו, היטיב את כובעו על ראשו, ויצא מביתו אל הרחוב הירושלמי.

כעבור כמה רגעים הבחין בחברו הקרוב ובא. השניים בירכו זה את זה לשלום, ומיד יצאו למשימתם: לעבור בבתי העיר ולגייס תרומות למטרה חשובה מאוד, שאינה סובלת דיחוי. פניהם היו מועדות לבתייהם של כמה תושבים אמידים. רבי אריה לוי נודע במעשי החסד הרבים שעשה, והוא גם היה כתובת טבעית לגיוסי כספים לצדקה. כשהוא מבקש, איש אינו נותר אדיש.

לפתע עצר שותפו את הליכתו והעיף מבט חטוף בשעונו. "איך שכחתי!", קרא בצער, "אני חייב לחזור. יש עניין הכרוך בפיקוח נפש, שמחייב אותי לסוב על עקבותיי. אין בידי ברירה אלא להשאירכם לבד לחזר על הפתחים".

שמע רבי אריה לוי את הדברים והגיב מיד: "אם אתה אומר שמדובר בפיקוח נפש – לך למשימתך ואני אמשיך לבדי".

השניים נפרדו. רבי אריה פנה לאסוף את כספי הצדקה, ואילו שותפו פנה לדרכו.

כשסיים רבי אריה את הביקור בבתי העשירים, חזר אל ביתו דרך שוק מחנה יהודה. לפתע נדמה היה לו כי הוא רואה דמות מזכרת סמוך לדוכן הפרחים. הוא כיווץ את עיניו, ו...כן – לא היה מקום לטענות – זה שותפו, שזה עתה נפרד ממנו בטענת פיקוח נפש.

רבי אריה לוי עצר והביט בנעשה. הוא ראה כי האיש נושא ונותן בנחת עם מוכר הפרחים. זה מציע לו ממבחר סחורתו, והוא בודק ושואל, כאילו כל זמנו לפניו. תחילה בחר את הפרחים, התאים את הצבעים והגדלים, ולאחר מכן נפנו השניים לעיין באגרסלים שמילאו את המדפים. בסופו של דבר יצא האיש מן השוק ובידו צרור פרחים נאים ואגרסל גדול ומרשים.

ליבו של הרב התמלא תמיהה גדולה. הוא הסתתר באחת מפניות השוק, כדי שחברו לא יראנו ולא יתבייש למראהו, אך כעבור זמן הביע את תמיהתו באוזני חברו. "אמרת לי

שיש לך עניין של פיקוח נפש, והנה ראיתך קונה פרחים!".

"אספר לך את כל העניין", אמר האיש.

בירושלים פעל באותן שנים בית המרפא הממשלתי על-שם הנסן, שכונה 'בית המצורעים'. בין כתליו

היו מאושפזים חולים במחלת הצרעת, שנדרשו לחיות בבידוד.

"יש לי מנהג של קבע", אמר האיש לרבי אריה. "מדי שבוע נוהג אני ללכת לבית המצורעים ולבקר את החולים. מועד הביקור הקבוע הוא היום, אולם חשבתי לדחות אותו מפני שליחות המצווה של גיוס כספי

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

לא למחלוקת

על הפסוק בסוף מגילת רות: "וישי הוליד את דוד" אומרים גדולי החסידות, כי המילה 'ישי' היא ראשי תיבות של הפסוק: "יחד שבטי ישראל". זה רמז שכאשר תשרה אחדות בין כל שבטי ישראל, מזה ייוולד 'דוד' – הגאולה עלידי משיח צדקנו, שהוא מזרע דוד.

מבואר בתורת החסידות שהסיבה העיקרית למחלוקות וליריביות בין בני אדם וקבוצות היא ההתנפחות האישית, שאינה מניחה מקום לזולת. כאשר אדם מרגיש את עצמו 'יש' ו'מציאות', עלול הזולת להיתפס כאיום על מציאותו. עצם העובדה שיש בעולם עוד מישהו מלבדו יש בה כדי להפריע לתפיסת הישות העצמית שלו, וממילא הוא חייב למצוא בזולת מגרעות, כדי להבליט את נחיתותו של הזולת לעומתו.

תמצית הרוע

מכאן החומרה המיוחדת שבה התורה רואה את סוגיית המחלוקת ופירוד הלבבות. המחלוקת אינה עוד חטא, אחד מתוך כמה חטאים אחרים, אלא היא מייצגת את תמצית הרע. ההבדל הבסיסי בין הקדושה לבין הסטרא אחרא הוא, שבעולם הקדושה יש התכללות הדדית וביטול הישות העצמית, ואילו בסטרא אחרא שולטות הגאווה והישות, וממילא יש שם פירוד והתחלוקות.

[כפי שרואים בתיאור התורה על משפחות יעקב ועשיו: אצל יעקב, גם כשמדובר ב"שבעים נפש", הלשון הוא 'נפש', לשון יחיד, מכיוון שהיו מאוחדים; ואילו בעשיו מדובר בשש נפשות בלבד והלשון הוא 'נפשות', לשון רבים, שכן היו מפורדים בינם לבין עצמם].

כל מי שיתבונן בסיבות האמיתיות של המחלוקות, ודאי יבחין כי בדרך כלל הסיבות המוצהרות אינן גורמי המחלוקת האמיתיים. על-פירוב המחלוקות מקורן באדם הסבור כי חברו מאיים עליו ועל שאיפותיו. נדמה לו כי האהדה או המעמד שהזולת זוכה בהם מסכנים את מעמדו שלו, והוא חש צורך פנימי להשפיל את הזולת כחלק מן התחרות (הדמיונית או האמיתית) ביניהם. כל הסיבות הגלויות והמוצהרות הן ההצדקות שהאדם מנסה למצוא לאחר מעשה, כדי לשכנע את עצמו ואת האחרים בצדקת המחלוקת, אולם הסיבה העיקרית היא, כאמור, הישות העצמית הגואה.

כשהזולת 'מפריע'

נמצא אפוא שרוב המחלוקות צומחות על רקע של שנאת חינם. מהי שנאת חינם? זו שנאה הנובעת מעצם התחושה שהזולת הוא איום על הישות האישית. הדבר הקובע את אופייה ותוקפה של המחלוקת הוא מידת הישות העצמית: ככל שהאדם יקר יותר בעיני עצמו וחס את עצמו מציאות גדולה יותר – יפריע לו הזולת יותר. הוא יבליט את חסרונו וימעיט מערך מעלותיו, וימצא אלף ואחת סיבות להצדקת רדיפתו והשפלתו. אבל הסיבה העיקרית היא שעצם קיומו של הזולת מתנגש עם תחושת ה'אני ואפסי עוד' שלו.

ליצר המחלוקת הזה אין תקנה אלא ביעור והעברה מן העולם. בעיה ממשית אפשר לפתור עלידי טיפול בגורמיה; אבל כאשר עצם מציאותו של הזולת היא סיבת המחלוקת – לזה אין תקנה. הדרך היחידה להתמודד עם הבעיה הזאת היא עלידי דיכוי מוחלט של הגאווה האישית. הישות העצמית היא תמצית הרע, הסותר סתירה גמורה את כל מושגי הטוב והקדושה, ואין לה תקנה אלא ביעור.

לכן קשה כל-כך להתגבר על יצר המחלוקת. רק לעתיד-לבוא, כשיעביר ה' את רוח הטומאה מן הארץ, לא יהיו עוד קנאה ותחרות, פירוד ומחלוקת. ולכן ההכנה לגאולה היא שלילת המחלוקת בתכלית והגברת אהבת ישראל אמיתית.

הצדקה.

"בעודנו בדרך נזכרתי ביהודי קשיש אחד, מדיירי 'בית המצורעים', שפגשתי בשבוע שעבר. כשניגשתי לדרוש בשלומו הבחנתי שהוא מודאג מאוד. 'מדוע?', שאלתי אותו, והוא השיב שהרופאים אינם מבשרים טוב על מצבו, ולמעשה הם סבורים שימיו ספורים.

"הבנתי את פשר דאגתו הגדולה, ופתחתי עמו בשיחה בשאיפה לעודדו. אראז הבנתי שעניין אחר טורד את מנוחתו. הקשיש סיפר לי על הנוהל הנהוג ב'בית המצורעים' באשר לחולים ששבקו חיים, לא עלינו. הצוות אוסף את כל הפציו של הנפטר ושורף אותם, שכן החפצים מעבירי מחלות. לכן אין מעבירים שום חפץ לקרובי המשפחה.

"ובכן, יותר ממה שחרד הקשיש מן המוות, חרד לגורל התפילין שלו, שאתן הקפיד להניח מדי יום. המחשבה שהתפילין יישרפו מזעזעת אותו וטורדת את מנוחתו".

וסיפר:

"ישבתי עם הקשיש וניסיונו לטכס עצה כיצד להציל את התפילין. לפתע עלה בדעתנו רעיון. הדבר היחיד שמותר להוציא מבין כתלי בית הרפואה – אלו צמחים, שאינם נחשבים מידבקים. אמרתי לקשיש שאירתם לעזרתו, ואקנה לו פרחים וכלי נאה. שם נטמין את התפילין, ואם חלילה יקרה לו משהו, נעביר את הפרחים לבני משפחתו וכך יינצלו התפילין מן השַרְפָה.

"הקשיש שמח מאוד למשמע דבריי, ונראה שרווח לו. סיכמנו על המועד שבו אביא לו את הפרחים, אלא שמשום מה שכחתי זאת, וכך סיכמתי לצאת עמכם לגיוס הכספים. לפתע, כשהתחלנו ללכת, נזכרתי שזה בדיוק הזמן. חששתי שאם לא אבוא אליו במועד, רוחו תיפול, וזה בגדר פיקוח נפש ממש.

"כשהבאתי לו את הפרחים ואת הכלי הנאה, אורו עיניו. הוא אמר לי: 'החיינתי', והבעת פניו הוכיחה כי נהגתי נכון כשלא דחית את בואי אליו".

את הסיפור סיפר רבי אריה לוי לאחד ממקורביו, כהמחשה לחובה לדון כל אדם לכף זכות. "פעם אחת נכשלתי בזה", אמר, "ומזה למדתי כמה צריך להיזהר בדבר. כשראיתי את חברי קונה פרחים חשבתי שהתחמק ממני בתואנת-שווא, ומתברר שטעיתי. לכן צריך תמיד לדון כל אדם לכף זכות".

סב החטוף: להמשיך את האחדות

שקרה אנו נדרשים לקירוב הלבבות ולאחדות עם ישראל", הוא אומר. "כשראינו את תגובת העם התרגשנו מאוד. כולם חשו שהנערים החטופים הם כמו ילדיהם שלהם. היה מעודד מאוד לראות איך כולם מתאחדים בתפילות לשלום הבנים".

יש אמונה

הרב כרמי נולד בתימן ועלה עם אביו, הרב יהודה כרמי ז"ל, לארץ בשנת תש"ט. האב שימש רב בתימן ולאחר מכן בשתולים. לאחר פטירת אביו, בשנת תש"ל, מילא בנו את מקומו ברבנות המושב. גם בקריית מלאכי משמש הרב כרמי 'מורי', ולימד אלפי תלמידים. אצילות ליבו ומידותיו התרומיות הן שם דבר בקהילתו, וזו חיבקה אותו באהבה בשבת האחרונה.

הרב כרמי נשמע כאוב כשהוא מדבר על האירוע ועל הערפל שסביבו, דבר שמוחיר את בני המשפחות בחוסר ודאות. "לא קל", הוא אומר, "אך יש לנו אמונה מוחלטת בקב"ה שהכול יהיה לטובה. אנו מבקשים ומתפללים שזה ייגמר מהר ושלא יימשך הרבה זמן".

התעוררות לקירוב לבבות

במוצאי שבת השתתף הרב כרמי בעצרת התפילה שנערכה בחצר בית הכנסת 'משכנות נריה' באלעד, שבו אייל נוהג להתפלל. "בעצרת זכינו לראות כיצד כולם, מכל החוגים, מתפללים יחד

ביום ראשון השבוע, בשעת ערב, בעוד הארץ סוערת סביב שלושת הנערים החטופים, מצאנו את הרב זכריה כרמי, סבו של הנער החטוף אייל יפרח מאלעד, שוקד על לימוד התורה בבית הכנסת בשכונת חב"ד בקריית מלאכי. בין העדכונים שהוא מקבל מנסה הרב כרמי להוסיף ולעסוק בלימוד תורה, לזכות נכדו ושני חבריו.

הרב כרמי הוא דמות רבנית מוערכת בדרום. זה כארבעים וחמש שנים הוא משמש רב המושב שתולים, ומתגורר בשכונת חב"ד בקריית מלאכי הסמוכה. הבשורה הקשה הגיעה לרב כרמי ולרעייתו ביום שישי. "דבר ראשון שעשינו, כפי שאנו נוהגים תמיד, ישבנו לכתוב מכתב ושיגרנו אותו אל ציון הרבי מליובאוויטש", הוא מספר.

לאחד את העם

כלי תקשורת רבים התאמצו מאז יום שישי לראיין את הרב כרמי. "אינני נוהג להתראיין", הוא משיב בצנעה. באופן חריג ניא את לשוחח עם 'שיחת השבוע', אבל הוא חוזר שוב ושוב ומבקש שלא לפרסם את תמונתו. "תתמקדו בנערים היקרים, אני לא הסיפור", הוא מצטנע.

רק שבוע קודם לכן אירח בביתו את נכדו. "אייל הוא נער חמד תמים, שכל מה שמעסיק אותו הוא לימוד תורה". את האירוע המזעזע רואה הרב כרמי כאיתות משמים שחייבים לאחד את עם ישראל לקראת הגאולה, כלשונו. "בעקבות מה

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

האכלת ילד לפני קידוש

שאלה: האם מותר לילד לאחר גיל חינוך לאכול בשבת קודם קידוש?

תשובה: אסרו חז"ל לאכול ולשתות ואפילו לטעום לפני קידוש והבדלה, וזאת מכיוון שעיקר מצוותם היא בתחילת זמנם, קרוב לכניסת השבת וקרוב ליציאתה, לכן אסרו זאת מתחילת הלילה, ואפילו משקעה השמש (ספק לילה) או כשמתפללים ערבית מבעוד יום. כמו כן אסרו לאכול לפני קידוש היום.

ילד היודע את עניינה של השבת, חייב אביו לחנכו לשמוע קידוש והבדלה. אם הילד נזקק לאכילה לפני הקידוש, נהוג בהרבה משפחות להדר ולדאוג שיקדש תחילה לעצמו, או שגדול יקדש בעבורו. אם משום מה אי אפשר לעשות

תפילות חוצות מגזרים. עצרת התפילה בכותל

לשלומם של הבנים. אלה היו רגעים מיוחדים. אמרתי: ריבוננו של עולם, רק בגלל התפילות הללו עם ישראל ראוי וזכאי לגאולה!".

הרב כרמי אינו מרפה ומבקש שוב ושוב, במהלך השיחה, שההתעוררות הגדולה שמקיפה את כל שדרות הציבור תנוצל לקירוב הלבבות: "כמי שפועל במשך שנים לקירוב עם ישראל לאבינו שבשמים, אני מבקש מכל מי שקורא את הדברים: הוסיפו באחדות, זה הניסיון של עם ישראל". והוא מסיים: "מי ייתן שהמקרה הקשה הזה יביא להתעוררות גדולה של אהבת ישראל אמיתית".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411
Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444
www.ohelchabad.org

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים
368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1718-6041020

"אבא, אמא, ספרו לי סיפור"

כרך ראשון בסדרה המכנסת את הסיפורים האהובים שפורסמו ב'שיחת השבוע'
63 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל החוגים

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 320 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1718-6041020

